

48. *Salix myrtilloides* L. — Wierzba borówkolistna

S. myrtilloides jest gatunkiem subarktyczno-borealnym o rozprzestrzenieniu wokółbiegunowym. Jego ogólny zasięg rozciąga się od półwyspu Skandynawskiego, gdzie występuje w północno-wschodniej Norwegii, Szwecji i Finlandii, poprzez północne obszary ZSRR (niemal cała Syberia), aż po brzegi morza Ochockiego i Japońskiego. Południowa granica zasięgu przebiega wzdłuż północnej Korei i północno-wschodnich Chin po jezioro Bajkał, a potem to wznosząc się ku północy, to obniżając na południe kieruje się podnóżem Wschodniego Sajaju na Tomsk, ku rzece Kamie (okrażając Ural) i dalej do Uljanowska, Tambowa, Kurska, Priluków i Kijowa a stąd na Roztocze. Poza tą linią oderwane, rozproszone stanowiska *S. myrtilloides* znane są jeszcze w środkowej i wschodniej Europie: w Alpach Szwajcarskich, w górach południowej Bawarii, w Sudetach, Tatrach i w południowych Karpatach, oraz w dolinie Donu. Gatunek ten podawany jest także z Północnej Ameryki, lecz dane z literatury są pod tym względem sprzeczne. Dotyczą one przypuszczalnie innego gatunku wierzby — *Salix pedicellaris* Pursh, który niekiedy uważany jest tylko za odmianę wierzby borówkolistnej — *S. myrtilloides* var. *pedicellaris* (Pursh) Anders. Maksimum wysokościowe osiąga wierzba borówkolistna w Azji, w paśmie Stanowym (ZSRR) — 1100 m n.p.m. oraz w prowincji Ljaoning (Chiny) — 900 m i na północnym Uralu — 800 m.

Mapę ogólnego zasięgu *S. myrtilloides* opublikował w 1968 roku A. K. Skvortsov (Ivy SSSR).

Wierzba borówkolistna rośnie na zarośniętych krzewami torfowiskach mezotroficznych, na brzegach mszystych torfowisk z udziałem różnych gatunków *Sphagnum* oraz w podmokłych i zabagnionych lasach sosnowych, rzadziej wkracza na czyste torfowiska mszyste.

Przez Polskę przebiega zachodnia granica zasięgu *S. myrtilloides*. Większość stanowisk tej wierzby skupiona jest w północno-wschodniej części kraju, nad Dolną Wisłą (Bory Tucholskie, okolice Świecia i Chełmna) oraz na Pomorzu Wschodnim. W ostatnim dwudziestolecu znaleziono wiele nowych stanowisk na Lubelszczyźnie (Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie i Roztocze) oraz w okolicy Skępego i Lipna na Ziemi Dobrzyńskiej. Poza tym wierzba borówkolistna występuje nielicznie na południu Polski, w Sudetach.

S. myrtilloides jest u nas gatunkiem torfowisk typu przejściowego i najczęściej rośnie w zbiorowiskach roślinnych, na które składają się fragmenty zespołów turzycowych. Torfowiska takie łatwo zarastają drzewami i krzewami, a ponieważ położone są wśród pól uprawnych, narażone są na użytkowanie i niszczenie. B. Polakowski (1962, Ochr. Przyr., 28) wyróżnia na Pomorzu Wschodnim cztery odrębne zespoły, w których wierzba borówkolistna bierze udział. Są to: 1. *Caricetum limosae*, 2. *Caricetum lasiocarpae*, 3. *Sphagnetum medii et rubelli*, 4. *Pineto Vaccinietum-uliginosi*. Swoje optimum rozwojowe osiąga ona jednak tylko w dwóch pierwszych zespołach. Wraz z nią występują takie gatunki jak: *Carex lasiocarpa*, *C. limosa*, *C. stellulata*, *Comarum palustre*, *Andromeda polifolia*, *Menyanthes trifoliata*, *Oxycoccus quadripetalus*, *Drosera rotundifolia*, *Eriophorum vaginatum*, *Scheuchzeria palustris*, *Liparis loeselii*, *Epilobium palustre*, *Vaccinium uliginosum*, *Ledum palustre*, a niekiedy także: *Picea excelsa*, *Betula pubescens*, *Salix cinerea*, *Calluna vulgaris* i *Pinus silvestris*. Z torfowców można wymienić: *Sphagnum medium*, *S. recurvum*, *S. palustre*, *S. obtusum*.

Na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim, podobnie jak i na Pomorzu *S. myrtilloides* przywiązana jest do odsłoniętych i podtopionych torfowisk przejściowych o pH 3,5 - 5,5 (Fijałkowski, 1958, Acta Soc. Bot. Pol., 27, 4). Przeważnie rośnie tu w zespołach *Caricetum lasiocarpae* i *Carex limosa-Scheuchzeria palustris*, nieco rzadziej w zespołach *Caricetum diandrae*, a już bardzo rzadko w zespole *Sphagnum medii pinetosum*.

Rozmieszczenie wierzby borówkolistnej dla terenu całej Polski nie było jeszcze dotąd opracowane. Lokalne, punktowe mapy opublikował jedynie H. Preuss (1912, Ber. Deutsch. Bot. Ges, 27), Z. Czubiński

(1950, Bad. Fizj. nad Polską Zach., 2, 4) i B. Polakowski (1962, 1. c.; 1963, Zeszyty Nauk. WSR. Olsztyn, 15, 1) dla Pomorza, a D. Fijałkowski (l. c.) oraz K. Karczmarz i T. Krzaczek (1961, Ann. UMCS sec. C., 16,5) dla Lubelszczyzny.

S. myrtilloides is a subarctic-boreal species with a circumpolar distribution. Its general range extends from the Scandinavian Peninsula, where it is to be found in north east Norway, in Sweden and in Finland, through the northern parts of USSR (almost all of Siberia) until the shores of the Sea of Okhotsk and Sea of Japan. The southern limit of the range runs along North Korea and north eastern China, through lake Baikal and then undulating north and south it runs along the feet of the Eastern Sayan Mts. to Tomsk, than to river Kama encircling the Urals and then further to Ulianovsk, Tambov, Kursk, Priluki and Kiev and from there onto the Roztocze in Poland. Outside this line scattered outliers of *S. myrtilloides* are also known from Central and Eastern Europe; from the Swiss Alps, from the mountains in southern Bavaria, from the Sudety Mts., from the Tatras and southern Carpathians and from the valley of Don. This species has been also reported from North America, however the literature quotations on the subject are contradictory. Presumably they refer to another species of willow, *Salix pedicellaris* Pursh, which is sometimes considered as only a variety *S. myrtilloides* var. *pedicellaris* (Pursh) Anders. A maximum altitude is reached by *S. myrtilloides* in Asia in the Stanovoi Mts. (USSR) at 1100 m, in the Liaoning province of China at 900 m and in northern Urals at 800 m.

A general map of *S. myrtilloides* distribution has been published in 1968 by A. Skvortsov (Willows of the USSR).

S. myrtilloides grows in shrub covered mesotrophic peats, on edges of quaking bogs with various species of *Sphagnum* and in swampy wet pine forests, most rarely it encroaches onto pure sphagnum bogs.

Through Poland passes the western limit of *S. myrtilloides* range. Most of the stands of this willow are to be found in the north-eastern part of the country, on the lower Vistula (the Tucholskie Forests, near Świecie and Chełmno) and in eastern Pomerania. In the last twenty years several new stands have been found in the Lublin province (the Łęczna-Włodawa Lake District and the Roztocze) and in the vicinity of Skepe and Lipno in the Ziemia Dobrzyńska. Besides *S. myrtilloides* can be found sporadically in southern Poland in the Sudety Mts.

In our country *S. myrtilloides* is a species of transitional bogs and is most commonly found in plant communities that consist of fragments of the cariceta associations. Such bogs easily become overgrown with trees and shrubs and since they are located near agricultural land they are subject to utilization and destruction. B. Polakowski (1962, Ochr. Przyr., 28) recognizes in eastern Pomerania four separate associations in which *S. myrtilloides* participates. These are: 1. *Caricetum limosae*, 2. *Caricetum lasiocarpae*, 3. *Sphagnetum medii et rubelli*, 4. *Pineto-Vaccinietum uliginosi*. Its developmental optimum however the species finds only in the first two of these associations. It grows together with such species as: *Carex lasiocarpa*, *C. limosa*, *C. stellulata*, *Comarum palustre*, *Andromeda polifolia*, *Menyanthes trifoliata*, *Oxycoccus quadripetalus*, *Drosera rotundifolia*, *Eriophorum vaginatum*, *Scheuchzeria palustris*, *Liparis loeselii*, *Epilobium palustre*, *Vaccinium uliginosum*, *Ledum palustre*, and sometimes also *Picea excelsa*, *Betula pubescens*, *Salix cinerea*, *Calluna vulgaris* and *Pinus silvestris*. Of the moss species the following can be mentioned, *Sphagnum medium*, *S. recurvum*, *S. palustre*, *S. obtusum*.

On the Łęczna-Włodawa Lake District, similarly as in Pomerania, *S. myrtilloides* is associated with exposed and partially submerged transitional bogs with a pH of 3.5 - 5.5 (Fijałkowski, 1958, Acta Soc. Bot. Pol., 27, 4). Here it grows primarily in the associations *Caricetum lasiocarpae* and *Carex limosa-Scheuchzeria palustris* and less commonly in the association *Caricetum diandrae*. Very sporadically it can also be found in the association *Sphagnum medii pinetosum*.

The distribution of *S. myrtilloides* in Poland has not been described so far. Only local point maps have been published for Pomerania by H. Preuss (1912, Ber. Deutsch. Bot. Ges., 27), Z. Czubiński

(1950, Bad. Fizj. nad Polską Zach., 2, 4) and B. Polakowski (1962, l. c.; 1963, Zeszyty Nauk. WSR Olsztyn, 15, 1) and for the Lublin province by D. Fijałkowski (l. c.) and K. Karczmarz and T. Krzaczek (1961, Ann. UMCS sec. C., 16, 5).

Субарктически-бореальный вид с циркулярным распространением. Общий ареал простирается от Скандинавского полуострова (встречается в северо-восточной Норвегии, Швеции и Финляндии) через северные районы СССР (почти вся Сибирь) до берегов Охотского и Японского морей. Южная граница ареала проходит по северной Корее и северо-восточному Китаю до Байкала, а затем, то поднимаясь к северу, то опускаясь на юг, идёт вдоль подножья Восточных Саян на Томск, далее к Каме (обходя Урал), через Ульяновск, Тамбов, Курск, Прилуки и Киев, а отсюда на Розточе. За этой линией известны отдельные изолированные местонахождения в средней и восточной Европе: Швейцарские Альпы, горы Южной Баварии, Судеты, Татры и Южные Карпаты, долина Дона. Вид указывается также для Северной Америки, но литературные данные на сей счёт противоречивы. Возможно, они касаются другого вида *S. pedicellaris* Pursh, иногда относимого к рангу разновидностей *S. myrtilloides* L. var. *pedicellaris* (Pursh) Anders. На максимальную высоту поднимается в Азии: Становой хребет (СССР) — 1100 м над ур. м., провинция Ляонин (Китай) — 900 м, а также на Северном Урале — 800 м.

Карта общего ареала опубликована А. К. Скворцовым (1968, Ивы СССР).

Растёт на мезотрофных торфяниках, поросших кустарником, по краям сфагновых болот и в заболоченных сосновых лесах; реже заходит на собственно моховые болота.

Через Польшу проходит западная граница ареала. Большинство местонахождений сосредоточено на северо-востоке страны, над Нижней Вислой (Воры Тухольские, окрестности Свеце и Хелмна) и на Восточном Поморье. За последние 20 лет обнаружено много новых местонахождений в Люблинском воеводстве (Ленчиньско-Влодавское Поозерье и Розточе), а также в районе Скенпеге в Земе Добжиньской. Кроме того, встречается в небольшом количестве на юге Польши, в Судетах.

Эта ива относится у нас к числу видов, характерных для переходных болот, и чаще всего растёт в сообществах с преобладанием осок. Такие торфяники легко зарастают деревьями и кустарниками, а так как они расположены среди сельскохозяйственных угодий, часто подвергаются уничтожению. На Восточном Поморье выделяются (Polakowski, 1962, Ochr. Przyn., 28) четыре ассоциации, в которых встречается этот вид: 1. *Caricetum limosae*, 2. *Caricetum lasiocarpae*, 3. *Sphagnetum medii et rubelli*, 4. *Pineto-Vaccinietum uliginosi*. Однако оптимальное развитие его наблюдается только в двух первых ассоциациях. Вместе с ним встречаются такие виды, как *Carex lasiocarpa*, *C. limosa*, *C. stellulata*, *Comarum palustre*, *Andromeda polifolia*, *Menyanthes trifoliata*, *Oxyccoccus quadripetalus*, *Drosera rotundifolia*, *Eriophorum vaginatum*, *Scheuchzeria palustris*, *Liparis loeselii*, *Epilobium palustre*, *Vaccinium uliginosum*, *Ledum palustre* а иногда также *Picea excelsa*, *Betula pubescens*, *Salix cinerea*, *Calluna vulgaris* и *Pinus silvestris*. Из сфагновых мхов: *Sphagnum medium*, *S. recurvum*, *S. palustre*, *S. obtusum*.

На Ленчиньско-Влодавском Поозерье, так же как и в Поморье, *S. myrtilloides* приурочена к открытым и подтопленным переходным болотам с pH 3.5 - 5.5 (Fijałkowski, 1958, Acta Soc. Bot. Pol., 27, 4). Растёт она здесь преимущественно в ассоциациях *Caricetum lasiocarpae* и *Carex limosa - Scheuchzeria palustris*, несколько реже в ассоциации *Caricetum diandrae*, и уже совсем редко в ассоциации *Sphagnum medii pinetosum*.

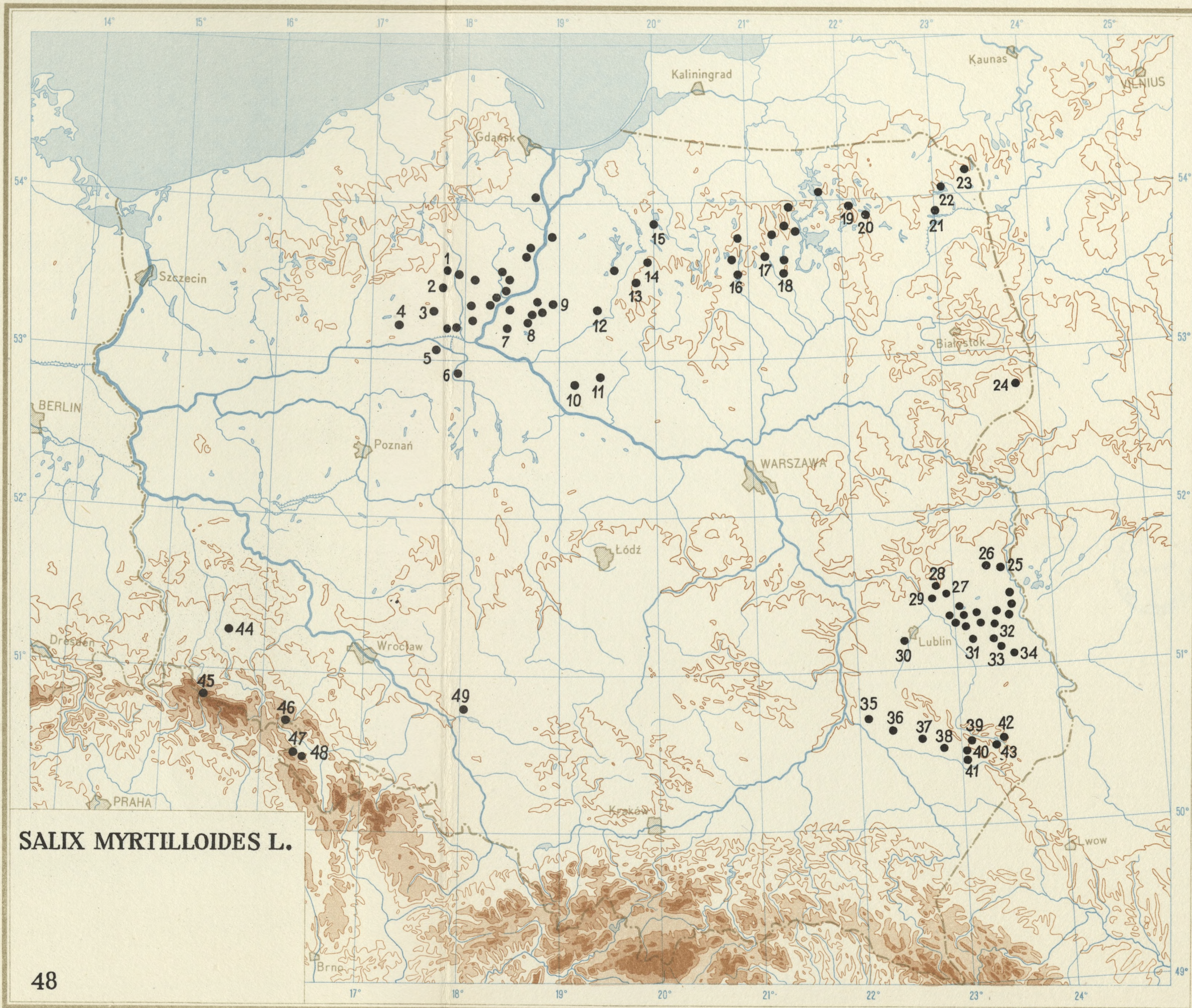
Распространение вида в масштабах всей страны до сих пор не было обработано. Были опубликованы только локальные точечные карты ареалов для Поморья (Preuss, 1912, Ber., Deutsch., Bot. Ges., 27; Czubiński, 1950, Bad. Fizj. nad Polską Zach., 2, 4; Polakowski, 1962, l. c.; 1963, Zeszyty Nauk. WSR Olsztyn 15,1) и для Люблинского воеводства (Fijałkowski, 1958, l. c.; Karczmarz i Krzaczek, 1961, Ann. UMCS sec. C., 16,5).

STANOWISKA — LOCALITIES — МЕСТОНАХОЖДЕНИЯ

1. Torfowisko w zabagnionej dolince koło majątku Tuchola (1906, H. Preuss); zagłębienia Tucholskie (Lange — Preuss)!

2. Torfowisko koło maj. Skarpa (Abromeit, 1917, Schrift. d. physik. — ökonom. Ges. Königsberg., 58; Koppe, 1928, Deutsche Wissensch. Zeitschr. f. Polen, 18)?

3. Torfowisko Borówki na połudn.-wsch. od Sępólna (Abromeit, l. c.; Koppe, l. c.).
4. Łobżenica, na północ od szosy, w lesie (Bock, 1908, Taschenflora von Bromberg).
5. Szubin, na lewo od szosy do Rynarzewa (Bock, l. c.; Wodziczko, Krawiec, Urbański, 1938, Wyd. Okręg. Kom. Ochr. Przyr. na Wlkp. i Pomorze, 8).
6. Torfowisko w okolicy Barcina, około 1 km od miasta, na zachód od szosy z Barcina do Łabiszyna (Spribille, 1890; 1899, 1901; Bock, l. c.; Kulesza, 1928, Ochr. Przyr. 7; Wodziczko, Krawiec, Urbański, l. c.; Chroń. Przyr. Ojez. 1/2, 1948, str. 26.); Torfowisko pod Oporówkiem w powiecie szubińskim, (Kępczyński, Boiński, 1967, Chroń. Przyr. Ojez. 23,5).
7. Torfowisko Ltnie w pow. Chełmno n. Wisłą (Scholz, 1902; Scholz, 1905, Schrift. d. Naturforsch. Ges. Danzig, 11,3; Gross, 1911, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 52; Preuss, 1912, Ber. Deutsch. Bot. Ges., 27; Wodziczko, 1926, Ochr. Przyr., 6; Kulesza, l. c.; Stecki, Kulesza, 1928, Krajobr. Rośl. Polski, 14)!
8. Nad jeziorem Gogoliniec, na południe od Kruszyna w pow. Chełmno n. Wisłą (Hohnfeldt, 1888, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 24; Preuss, 1884, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 25; Fiedler, 1886, 1887; Kulesza, l. c.)!
9. Między Trzebieluchem a Stanisławkami, (Kulesza, l. c.).
10. Na torfowisku przejściowym obok jeziora Ostrowite na Wysoczyźnie Dobrzyńskiej (Kępczyński, 1961, Fragm. Fl. et Geobot., 7,2).
11. Torfowisko porośnięte przez krzewy *Betula humilis* półn. zach. strona jeziora Mielno (Kępczyński, 1960, Studia Soc. Scien. Toruń., Suppl., 6); na torfowisku niskim obok miejscowości Skepe (Kępczyński, 1961, l. c.).
12. Torfowisko między miejscowościami Chojno i Grzywiek na północ od drogi z Drużyn do Zgnilobłot (Frölich, 1887)!; mszarnik przy drodze z Drużyn do Zgnilobłot (Grütter, 1888, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges., Königsberg, 29; Czubiński, 1937, Wyd. Kom. Ochr. Przyr. na Wlkp. i Pomorze, 7); mszarnik między jeziorem Głęboczek a drogą z Wądzynia do Bobrowa (Czubiński, 1937, l. c.); między Grzybnem a Bobrowem (Kulesza, l. c.)!
13. Koło majątku Fijewo pod Lubawą (Preuss, 1914/1915, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 55).
14. Koło Dąbrówna (Klinggräff, 1861/1862, Verh. Bot. Ver. Brandenb., 34); Wysoka Wieś koło Dąbrówna, na północnym krańcu jeziora Francuskiego (Caspary, 1963, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 4; Klinggräff, 1863, d. Schrift. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 4; Klinggräff, 1881, Schrift. d. Naturforsch. Ges. Danzig, 5; Preuss, 1883, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 24; Lemeke, 1884, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 25; Garcke, 1885, Fl. v. Deutschl.; Preuss, 1912, l. c.; Preuss, 1933, Deutsche Wiss. Zeitschr. für Polen, 26; Polakowski 1962, Ochr. Przyr., 28).
15. Bagno Żabi Róg pow. Morąg (Steffen, 1918, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 59; Polakowski, 1962, l. c.).
16. Torfowisko przejściowe na skraju jeziora Sasek (Polakowski, 1962, l. c.).
17. Torfowisko w leśnictwie Strużki oddział 115 stanowisko zniszczone (Polakowski, 1962, l. c.).
18. Torfowiskowe łąki w leśnictwie Kopytko stanowisko zniszczone (Polakowski, 1962, l. c.).
19. Bagno między Gawlikiem Małym a Gębalkami (Gross, 1909, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 50; Preuss, 1912, l. c.; Polakowski, 1962, l. c.; bagniste torflianki koło Wydmin (Gross, l. c.; Gross, 1923; Polakowski, 1962, l. c.)!
20. Torfowisko turzycowe (tzw. Zazdrocki) na północnym krańcu jeziora Zawinda Wielkie (Kalkreuth, 1913, Schrift. d. physik.-ökonom. Ges. Königsberg, 54; Polakowski, 1962, l. c.).
21. Jezioro Białe koło Augustowa (Ludera, 1934, Wyd. Oddz. Białystok. P. T. K. Mater. do monogr. pow. Białystok, 1).
22. Okolice jeziora Wigry, na torfowisku Brzozowy Ostrów (Hryniewiecki, 1921)!
23. Koło „Sejny” (Rostański, 1872, Fl. Polon. Prodr.).
24. Puszcza Białowieska, nadl. Zwierzyniec, oddz. 218, 219, 470, 471 (Sokołowski, 1968, Fragm. Fl. et Geobot., 14,2).
25. Ostrówek k. Włodawy, torf, wysokie, 700 m na północ od osiedla (Fijałkowski, 1958, Acta Soc. Bot. Pol., 27,4)?
26. Ogrodniki koło Wisznicy, torfowisko przejściowe (Fijałkowski, 1963, Fragm. Fl. et Geobot., 9,2).
27. Stawek k. Parczewa (Fijałkowski, 1960, Fragm. Fl. et Geobot. 6,3; Karczmarsz, Krzaczek, 1961, Ann. U. M. C. S. sec. C. 16,5; Kozak, 1964, Fragm. Fl. et Geobot. 10,1).
28. Nad jeziorem Obradowskim (Fijałkowski, 1958, l. c.; Karczmarsz, Krzaczek, l. c.).
29. Ostrów Lubelski, torfowiska na brzegu jeziora Czarnego Kleszczowskiego (Fijałkowski, 1956; Fijałkowski, 1958, Fragm. Fl. et Geobot., 3,2)!
30. Zemborzyc k. Lublina, łąki nad Bystrzycą (Fijałkowski, 1961; 1962, Fragm. Fl. et Geobot. 8,4)!
31. Kaniwola koło Puchaczowa, torfowisko przejściowe, 100 m. w kierunku NE od brzegu jeziora Nadrybie, (Fijałkowski 1958, Acta Soc. Bot. Pol. 27,4) jezioro Błkcz; jezioro Uściwierz (Karczmarsz, Krzaczek, l. c.).
32. Nadl. Kolaże, leśnictwo Świeraszów, oddz. 5 (Zarz. Min. Leśn. i Przem. Drzew., 1960, Chroń. Przyr. Ojez., 3).
33. Nad jeziorem Syczyn (Fijałkowski, 1958, Acta Soc. Bot. Pol. 27,4; Karczmarsz, Krzaczek, l. c.).
34. Łąki na ile kredowym koło Chełma (Fijałkowski, 1951)!
35. Zaklików (Krzaczek, 1968, Fragm. Fl. et Geobot., 14,2).
36. Torfowisko Imielty Ług k. Janowa Lubelskiego (Krzaczek, 1968, l. c.).
37. Andrzejówka i Błoto Rakowskie koło Frampola (Karczmarsz, Krzaczek, 1960 Fragm. Fl. et Geobot., 4,3; Karczmarsz, Krzaczek, 1962, l. c.; Pętał, 1964, Ann. UMCS. sec. C. 18,7).
38. Bagno Talanty (Talandy) koło Biłgoraja (Fijałkowski, 1959, Fragm. Fl. et Geobot. 5,1; Karczmarsz, Krzaczek, 1962, l. c.).
39. Nad Wieprzem między wsią Guciów a gajówką Stoki (Krotoska, Piotrowska, Skuratowicz, 1957, Fragm. Fl. et Geobot., 3,1; Karczmarsz, Krzaczek, 1962, l. c.).
40. Bagno Mulacin na południowy-zachód od Józefowa (Karczmarsz, Krzaczek, 1960, l. c.); Dębowce na południe od Józefowa; Święta Trójca k. Aleksandrowa; Sigla k. Aleksandrowa (Karczmarsz, Krzaczek, 1962, l. c.).
41. Osuchy (Karczmarsz, Krzaczek, 1960, l. c.; 1962, l. c.).
42. Uroczysko Maciejówka koło wsi Dominikanówka (Izdębski, 1963, Fragm. Fl. et Geobot., 9,2; Izdebska, 1963; Fragm. Fl. et Geobot. 9,4).
43. Podklasztor koło Krasnobrodu (Karczmarsz, Krzaczek, 1960, l. c., 1962, l. c.).
44. Godnów koło Bolesławca (Fiek, 1881, Fl. v. Schlesien)?
45. Góry Izerskie — na Hali Izerskiej (Fiek, l. c.).
46. Mioszów, torfiaste łąki po prawej stronie szosy od Zdonowa (Fiek, 1873; Strähler., 1875, Verh. Bot. Ver. Brandenb. 17; Fiek, 1881, l. c.)!
47. Torfowisko wysokie, tzw. Wielkie Torfowisko Batorowskie (Zieln. Uniw. Wrocław; Fiek, 1881, l. c.; Jarosz, 1956, Krajobrazy Polski)!
48. Małe Torfowisko Batorowskie, Nadl. Szczytna Śląska, leśn. Karłów, oddz., 235 (Jarosz, 1956, l. c.).
49. Na mokradłach i torfiastych łąkach koło Osowca Śląskiego i Trzęsina. (Wimmer, 1832, Fl. v. Schlesien; Finke, 1836; Uechtritz, 1856; Fiek, 1873; Fiek, 1881, l. c.); Opole (Bail, Zieln. Uniw. Wrocław)!

SALIX MYRTILLOIDES L.

